

Max Cahner

L'UCE va bé

Max Cahner, president del Patronat de la Universitat Catalana d'Estiu, en fa ara balanç. I proposa nous objectius a cobrir de cara a la pròxima convocatòria.

La divuitena edició de la Universitat Catalana d'Estiu de Prada acaba de clausurar-se. Han estat onze dies intensos, durant els quals més de mil dues-centes persones, entre alumnes, professors, conferenciants, participants en jornades, col·loquis i debats, informadors, músics, actors, cantants i persones invitades han protagonitzat un dels més interessants i significatius moments de la vida cultural i, també, política dels Països Catalans d'aquest estiu.

Professors i alumnes n'han quedat més satisfets que en edicions passades, i amb ganes de tornar-hi: les activitats docents han aconseguit un bon nivell i han estat, en general, més concorregudes del que hom esperava. Els espectacles i les activitats culturals han estat de força categoria; aquest és el cas dels homenatges a Joan Oliver, J. V. Foix i Pau Casals, dels recitals de Maria del Mar Bonet i del grup Cànem i, sobretot, l'actuació del conjunt Hesperion XX. Les personalitats que han participat en les activitats (professors, científics, polítics, escriptors) han estat de la màxima notorietat; especialment ben acollits foren Josep Vicenç Foix i el lehendakari Carlos Garaicoetxea.

El lliure accés als estudis mòbils de Catalunya Ràdio, l'activitat pedagògica de la Federació de Televisions Locals de Catalunya, els cursos d'informàtica i d'iniciació a les Comunitats Europees, els seminaris de filosofia i sociologia, d'economia i de ciències de la vida, d'immunologia i d'astrofísica, de literatura i d'art, de música i de cinema, de matemàtiques i de lingüística, de física i de química, d'història de la ciència i de geografia, de dret i de ciència política, els

tallers d'animació, d'activitats artístiques i científiques i de formació pedagògica, els seminaris d'investigació organitzats per les sis universitats dels Països Catalans presents al Patronat de l'UCE, les jornades de feminisme, pacifisme, cooperativisme, agricultura política lingüística, física i química, tecnologia i economia. Totes aquestes activitats docents i d'intercanvi científic i tècnic han pogut satisfer l'avidesa d'aprendre coses noves, de comunicar i debatre punts de vista diferents, de les persones que han anat a Prada amb il·lusió, fins i tot amb una certa indiferència inicial. Els mitjans de comunicació n'han donat notícia i n'han difós imatges generosament i han atorgat un ampli marge de confiança a les edicions dels anys vinents. Les més altes auto-

ritats del país han cregut oportú ser-hi presents: els presidents Guy Malé, del Consell General dels Pirineus Orientals, i el president Jordi Pujol, de la Generalitat de Catalunya, no n'han estalviat elogis, i fins i tot l'ex-president Tarradellas no ha volgut mancar-hi.

El balanç és, doncs, ben positiu, encara que hi hagi coses a millorar, a modificar. Per exemple: cal millorar la infraestructura i les condicions de l'allotjament de manera que hom hi trobi més comoditat, més pulcritud i més tranquil·litat per dormir. Cal dotar l'organització d'una més gran capacitat organitzativa abans i durant la celebració de l'UCE; cal encaixar millor l'equip de la Catalunya del nord amb l'organització general, per tal d'acon-

seguir una més estreta unitat de criteri i evitar que en alguna ocasió hi hagi la temptació de fer creure que hi ha una doble autoritat, cal modificar el caràcter i el funcionament dels col·loquis i els debats, per tal que uns pocs que se senten salvadors exclusius de la pàtria —sense altre títol que la capacitat de parlar indefinidament sense dir res que interessi ningú— no frustrin el veritable intercanvi d'idees i d'opinions; cal evitar, també, que altres, que encara són menys, i que es creuen igualment els més purs salvadors de la pàtria, se sentin impel·lits a declarar «botifler», «espanyol» i «traïdor» a tot aquell que no participa en llur visió estratègica de l'alliberament nacional i que juguin a fer d'escamot a la basca amb la cara tapada i tot.

La Universitat Catalana d'Estiu de Prada, afortunadament, és i continuarà essent un lloc de convivència de tots aquells que creuen en la viabilitat d'un projecte nacional ambiciós com és el dels Països Catalans. En fi, les universitats de llengua catalana han d'aprofundir la vinculació a l'UCE. No solament les sis representades al Patronat, sinó també les altres dues que hi manquen, la d'Alacant i la Politècnica de València. Els seminaris d'investigació que han tingut lloc a Prada aquesta vegada han representat l'inici d'un camí positiu i esperançador, però que és insuficient. Des de començament de curs mateix, caldrà que els rectors en parlin. L'any vinent, a Prada, les universitats haurien d'aconseguir que el camí de la normalització cultural i lingüística de la vida acadèmica fos indestruïble de l'existència d'una comunitat universitària dels Països Catalans.